

در ۷۰ سال گذشته هفت میلیون هکتار از جنگل‌های زاگرس از بین رفته و در حال حاضر تنها پنج میلیون هکتار جنگل در زاگرس باقی مانده است.

فرزاد علیزاده، فعال محیط زیست در ایران:

فرزاد علیزاده، فعال محیط زیست در ایران گفت:

در ۷۰ سال گذشته هفت میلیون هکتار از جنگل‌های زاگرس از بین رفته و در حال حاضر تنها پنج میلیون هکتار جنگل در زاگرس باقی مانده است.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایسنا، او در گفتگو با ایسنا ادامه داد:

۱۲ میلیون هکتار از ۱۶۵ میلیون هکتار وسعت کشور شامل جنگل‌ها می‌شود. جنگل‌های بلوط زاگرس با وسعت شش میلیون هکتار مساحت نزدیک به ۵۰ درصد جنگل‌های ایران را تشکیل می‌دهند و ۸۰ درصد عشایر کشور و بیش از ۵۰ درصد دام کشور در این منطقه حضور دارند و ۴۰ درصد آب کشور از این منطقه تامین می‌شود. کمربند بیابانهای دنیا از کشور ما می‌گذرد و متوسط بارندگی جهانی ۶۰۰ میلیمتر اما در کشور ما ۲۳۵ میلیمتر است (یک سوم متوسط جهانی) بر این اساس کشور ایران را از نظر بارندگی در مناطق آب و هوایی خشک و نیمه خشک قرار می‌گیرد.

او گفت:

متأسفانه طی سال‌های اخیر فعالیت‌های انسانی و طبیعی متعددی باعث زوال و مرگ تدریجی درختان بلوط زاگرس شده است. چرای بی رویه دام و فعالیت‌های دامداری از جمله سرشاخه زنی (گلازنی) در اواخر تابستان و اوایل پاییز به منظور تهیه علوفه زمستانی دام، عبور و مرور دام در جنگل‌های زاگرس که موجب سم کوب شدن خاک شده و در نتیجه عبور هوا مختل می‌شود، ریشه‌ها نفس نمی‌کشند و به خاطر سخت شدن خاک با اندک بارندگی سیل راه می‌افتد. قطع درختان و هیزم‌گیری و تجارت زغال بلوط یکی از تجارت‌های پرسودی است که پای انسان‌ها را به نقاط بکر زاگرس باز کرده است. عدم زادآوری و خشکسالی در سال‌های اخیر نیز به نابودی بلوط‌های زاگرس افزوده است. نفوذ ریزگردها موجبات ضعف فیزیولوژیک درختان بلوط را فراهم آورده به طوری که حملات حشرات و عوامل بیماری‌زا منجر به خشکیدگی درختان بلوط در جنگل‌های زاگرس شده است. (مهدوی و همکاران ۱۳۹۴). زراعت دیم در اراضی جنگلی تا آنجا پیش رفته است که تیغه وحشی گاواهن ریشه بلوط‌های زاگرس را خراشیده است، این در حالی است که هزاران لیتر سم و کود شیمیایی به واسطه این نوع از کشاورزی وارد زمین شده و محیط‌زیست طبیعی زاگرس را مختل و از آن مهمتر شخم و شیار در دامنه‌هایی با شیب تند خطر فرسایش و از بین رفتن عوامل زیستی خاک و بروز سیل را دوچندان کرده است.

علیزاده اظهار کرد:

آتش‌سوزی‌های پی در پی که عموماً عامل انسانی داشته نیز یکی دیگر از دلایل نابودی جنگل‌های زاگرس است. تنها در خرداد ماه امسال آتش‌سوزی هفت روزه جنگل‌های زاگرس در کهمره سرخی فارس ۱۵ هزار هکتار از بلوط‌های چند صد ساله این منطقه را به خاکستر تبدیل کرد. توسعه ناپایدار یکی دیگر از دلایل تخریب زاگرس است. هزاران درخت برای احداث جاده یا خطوط انتقال گاز قطع می‌شوند و یا به خاطر آبیگری سد به زیر آب می‌روند، تنها با ساخت سد کارون سه حدود ۲۵۰۰ اصله

درخت بلوط از بین رفته است. آنچه مشخص است نادیده گرفتن وضعیت اجتماعی و اقتصادی حاشیه نشینان زاگرس و کم توجهی به درآمد آنها و بالابودن نرخ بیکاری ساکنان این اکوسیستم ارزشمند از معضلات اساسی تخریب بلوط های زاگرس است (تقریباً نیمی از ساکنان این مناطق دامدار و نیمی دیگر بسیار کم درآمد هستند) نگاه از بالا به پایین متولیان امر که متأسفانه به نظر می‌رسد اراده‌ای در تغییر آن وجود ندارد نیز مزید بر علت است.

وی گفت: در ۷۰ سال گذشته هفت میلیون هکتار از جنگل‌های زاگرس از بین رفته است و در حال حاضر تنها پنج میلیون هکتار جنگل در زاگرس باقی مانده است. اینچنین که به نابودی جنگل‌ها و مراتع کشور کمر همت بسته‌ایم متأسفانه تا ۵۰ سال آینده تمامی جنگل‌ها و در ۸۰ سال آینده تمامی مراتع را از دست می‌دهیم .

برچسب ها: [محیط زیست](#) [1]